

זוהר הקדוש עם פירוש מתוך מדבש על הפרשה

פרשת תרומה תשפ"א

עלון מס' 121

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז 'מתוך מדבש' ת.ד. 5315 ירושלים

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת תצוה

פרשת חיי שרה		יום	זילנא	מתוך מדבש
לג	קבו ע"ב, קבו ע"א	ראשון		
לד	קבו ע"ב, קבו ע"א	שני		
מג	קבו ע"ב, קבו ע"א	שלישי		
מט	קבו ע"ב, קל ע"א וע"ב	רביעי		
נד	מדה"נ קבו ע"א-קבו ע"ב	חמישי		
סח	מדה"נ קבו ע"א-קבו ע"ב	שישי		
עא	מדה"נ קבו ע"א-קבו ע"ב	שבת		

הרודף ומשתדל לעשות רצון קונו השכינה שורה בו

אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוּ, מֵאֵי אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוּ, אֶלֶּא (דף קבח ע"ב) דִּיתְרַעֵי בֵּיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים כו ח) לָךְ אָמַר לְבִי, (שם עג כו) צוּר לְבָבִי, (משלי טו טו) וְטוֹב לָב, (רות ג ז) וַיִּיטַב לָבוּ, כְּלָהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְאָמַר, אוֹף הֵכָא אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוּ, מִנִּיהּ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי, דְּהָא תַּמָּן אֲשַׁתְּפַח וְלָאוּ בְּאַתְרֵי אַחְרָא.

וּמִנְּא יִדְעִינָן דְּהָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתְרַעֵי בֵּיהּ וְשׁוּי מְדוּרְיָהּ בֵּיהּ, כִּד חֲמִינָן דְּרַעוּתָא דְּהַהוּא בַּר נָשׁ (בַּחֲדוּהּ בְּרַעוּתָא דְּלָבָא) לְמַרְדָּף וְלֹאֲשַׁתְּדַלֵּא אֲבַתְרִיָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּלַבִּיהּ וּבְנַפְשִׁיהּ וּבְרַעוּתֶיהּ, וְדַאי תַּמָּן יִדְעִינָן דְּשָׂרְיָא בֵּיהּ שְׂכִינְתָּא, כְּדִין בְּעִינָן לְמַקְנֵי הַהוּא בַּר נָשׁ בְּכֶסֶף שְׁלִים, (וְלֹאֲשַׁתְּדַלֵּא אֲבַתְרִיָּה), לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדִּיָּה וְלְמִילָף מִנִּיהּ, וְעַל דָּא קִדְמָאֵי הוּוּ אֲמַרֵי וּקְנָה לָךְ חֵבֵר, בְּאַגְרֵי שְׁלִים בְּעֵי לְמַקְנֵי לִיָּה, בְּגִין לְמִזְפֵּי בְּשְׂכִינְתָּא, עַד הֵכָא בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר זַפְּאָה וְלְמַקְנֵי לִיָּה.

מתוך מדבש

תקחו ותמשיכו את השראת השכינה הנקראת תרומה, דְּהָא תַּמָּן אֲשַׁתְּפַח וְלָאוּ בְּאַתְרֵי אַחְרָא כִּי בָאִדָּם כֹּזֵה נִמְצָאֵת הַשְּׂכִינָה וְלֹא בַּמְקוֹם אַחֵר.

וּמִנְּא יִדְעִינָן דְּהָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתְרַעֵי בֵּיהּ וְשׁוּי מְדוּרְיָהּ בֵּיהּ וּמֵאֵין אֲנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַקְּב"ה רָצָה בּוֹ וּשְׁמֵי מִשְׁכְּנוֹ בְּתוֹכוֹ, כִּד חֲמִינָן דְּרַעוּתָא דְּהַהוּא בַּר נָשׁ לְמַרְדָּף וְלֹאֲשַׁתְּדַלֵּא אֲבַתְרִיָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַבִּיהּ וּבְנַפְשִׁיהּ וּבְרַעוּתֶיהּ כְּשֶׁאֲנוּ רוֹאִים שְׂרַצוֹנוֹ שֶׁל זֶה הָאָדָם לְרִדּוֹף וְלִהְשַׁתְּדֵל אַחֵר הַקְּב"ה בְּלָבוֹ וּנְפִשׁוֹ וּבְרַצוֹנוֹ, וְדַאי תַּמָּן יִדְעִינָן דְּשָׂרְיָא בֵּיהּ שְׂכִינְתָּא וְדַאי מִזֶּה אֲנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בּוֹ, כְּדִין בְּעִינָן לְמַקְנֵי הַהוּא בַּר נָשׁ בְּכֶסֶף שְׁלִים אִז אֲנוּ צְרִיכִים לְקַנּוֹת אֶת זֶה הָאָדָם בְּכֶסֶף מְלֵא, לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדִּיָּה וְלְמִילָף מִנִּיהּ לְהַתְחַבֵּר עִמּוֹ וּלְלַמּוֹד מִדְּרַכּוֹ, וְעַל דָּא קִדְמָאֵי הוּוּ אֲמַרֵי וְעַל זֶה אֲמַרוּ הָרַשׁוֹנִים בְּמִס' אֲבוֹת פ"א מ"ו, וּקְנָה לָךְ חֵבֵר וְהִינּוּ בְּאַגְרֵי שְׁלִים בְּעֵי לְמַקְנֵי לִיָּה בְּכֶסֶף מְלֵא צְרִיךְ לְקַנּוֹתוֹ, בְּגִין לְמִזְפֵּי בְּשְׂכִינְתָּא כְּדִי לִזְכוֹת בַּשְּׂכִינָה הַשׁוֹרָה עַל חֵבְרוֹ, עַד הֵכָא בְּעֵי לְמַרְדָּף

הרודף ומשתדל לעשות רצון קונו השכינה שורה בו

אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוּ צְרִיךְ לְדַעַת מֵאֵי אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוּ, אֶלֶּא צְרִיךְ (דף קבח ע"ב) דִּיתְרַעֵי בֵּיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שִׁיתְרַעֵה בּוֹ הַקְּב"ה כְּדִי לְהַשְׁרִית עֲלָיו שְׂכִינְתּוֹ, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר שְׂדוּד הַמֶּלֶךְ אָמַר, לָךְ אָמַר לְבִי לָךְ הַקְּב"ה אֲנִי קוֹרָא לְבִי, וּכְתוּב צוּר לְבָבִי וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם, וּפִירוּשׁוֹ כִּי אֱלֹהִים הוּא חוּזֵק לְבָבִי וְחִלְקֵי לְעוֹלָם, וְעוֹד כְּתוּב וְטוֹב לָב מִשְׁתֵּה תְּמִיד, שְׁפִירוּשׁוֹ שֶׁהַקְּב"ה הַנִּקְרָא טוֹב לָב שֶׁמַּח תְּמִיד עִם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן מִשְׁכ"כ וַיֹּאכַל בּוֹעַז וַיִּשֶׁת וַיִּיטַב לָבוּ שְׁפִירוּשׁוֹ חֲז"ל (רות רנב ה טו) שְׁבִירָךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּן וְעִי"ז הַטִּיב לְהַקְּב"ה הַנִּקְרָא לָבוּ, כְּלָהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְאָמַר כֹּל אֱלוֹ הַפְּסוּקִים שְׁכָתוּב בָּהֶם לָב רוּמוֹזִים עַל הַקְּב"ה הַנִּקְרָא לָב, (כְּדַאיִתָּא בְּפִתְיַחְתָּא לְאִיכָה רַבְתִּי אוֹת ט"ז, א"ר חִיָּא הֵיכֵן מִצִּינוּ שְׁנִקְרָא הַקְּב"ה לָבֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, מִן הַדִּין קְרִיָּא צוּר לְבָבִי וְחִלְקֵי אֱלֹהִים לְעוֹלָם), אוֹף הֵכָא אִף כֵּאֵן מִשְׁכ"כ מֵאֵת כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוּ פִירוּשׁוֹ מְכַל אִישׁ אֲשֶׁר יִתְרַעֵה בּוֹ הַקְּב"ה הַנִּקְרָא לָבֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, מִנִּיהּ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי מִמֶּנּוּ

המוזכה את החייבים לתשובה, זוכה לכל הטוב בזה ובבא

אוף הָכִי הַהוּא זָפָאָה בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר חֵיִיבָא, וְלִמְקַנֵּי לִיהַּ בְּאַגְרֵי שְׁלִים, בְּגִין דִּיעֵבֵר מְנִיָּה הַהוּא זוּהֶמָּא, וְיִתְפַּיֵּי סְטָרָא אַחְרָא, וְיַעֲבִיד לְנַפְשֵׁיהּ, בְּגִין דִּיתְחַשֵּׁב עָלֶיהָ כְּאִילוּ הוּא בְּרָא לִיהַּ, וְדָא אִיהוּ שְׂבַחָא דִּיסְתַּלְק בֵּיהּ יְקָרָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיר מְשַׁבְּחָא אַחְרָא, וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יְתִיר מְפֻלָּא, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּאִיהוּ גְרִים לְאַכְפֵּיָא סְטָרָא אַחְרָא, וְלֹאֲסַתְלַקָּא יְקָרָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן, (מלאכי ב' ו') וְרַבִּים הֵשִׁיב מַעֲוֹן, וְכָתִיב (שם פסוק ה') בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ.

תָּא חֲזִי, כֹּל מֵאֵן דְּאֶחִיד בְּיָדָא דְחֵיִיבָא (וְחָב לְגַבִּיהּ), וְאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁפַּק אַרְחָא בִישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלְק בְּתַלְת סְלוּקִין, מַה דְּלֹא אִסְתַּלְק הָכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גְרִים לְאַכְפֵּיָא סְטָרָא אַחְרָא, וְגְרִים דִּיסְתַּלְק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִיּוּמָא כֹּל עֲלֵמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב, בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ חַיִּים וְהַשְׁלוֹם, וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלֵמָא, וְזָכִי לְעֵלְמָא דְאִתִּי, כֹּל מְאִרֵי דִינִין לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיהַּ בְּהַאי עֲלֵמָא, וּבְעֵלְמָא דְאִתִּי

מתוק מדבש

הִיְתָה אִתּוֹ שְׂבַשְׂבִּיל זֶה כֶּרֶת עֲמוּ הַקְּב"ה בְּרִית, וְנָתַן לוֹ אֶת הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם.

תָּא חֲזִי, כֹּל מֵאֵן דְּאֶחִיד בְּיָדָא דְחֵיִיבָא וְאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁפַּק אַרְחָא בִישָׂא בֵּא וְרֵאָה כֹּל מִי שְׂאוּחֻז בִּיד רִשְׁעָא וּמִשְׁתַּדַּל עֲמוּ שִׁיעֻזוּב אֶת דֶּרֶךְ הַרְעָא, אִיהוּ אִסְתַּלְק בְּתַלְת סְלוּקִין מַה דְּלֹא אִסְתַּלְק הָכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא הַרִי הוּא עוֹלָה בְּג' עֲלוּתוֹת מַה שְׂאִינוּ עוֹלָה אֲדָם אַחַר ע"י מִצּוֹת אַחֲרוֹת, א' גְרִים לְאַכְפֵּיָא סְטָרָא אַחְרָא הוּא גּוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְטָרָא אַחֲרָא תַּחַת הַקְּדוּשָׁה וְלַהּוֹצִיא בְּלַעַז מִפִּי, ב' וְגְרִים דִּיסְתַּלְק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה וְגּוֹרֵם שִׁתְעַלָּה הַקְּב"ה בְּכַבּוּדוֹ, כִּי כְבוֹד גְּדוֹל הוּא לְמֶלֶךְ כְּשֶׁבִנוּ שְׁנִשְׁבַּח אֶצֶל עַבְדֵי מֶלֶךְ הַכּוֹשֵׁי וְכֹא אַחַד וּפְדָאוּ וְהַחֲזִירוּ אֶל אֲבוֹי הַמֶּלֶךְ, ג' וְגְרִים לְקִיּוּמָא כֹּל עֲלֵמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעֵילָא וְתַתָּא וְגּוֹרֵם לְקִיּוּמֵי אֶת הָעוֹלָם בְּקִיּוּמוֹ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, כִּי כִשְׁהַמֶּלֶךְ בְּשִׂמְחָה וּבְרִצּוֹן טוֹב עַל עַבְדָּיו עַל יְדֵי הַתְעַלּוֹת שֶׁמּוּ הוּא מְטִיב לְכוֹלָם, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב וְעַל אֲדָם זֶה כְּתוּב בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ פ"י בְּרִית קִיּוּם הָעוֹלָם הוּא עַל יְדוּ לְפִי שְׂרִבִּים הַשִּׁיב מַעֲוֹן, לִכֵּן שָׁכְרוּ יֵהִי הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם שֶׁהַקְּב"ה יִתֵּן לוֹ חַיִּים וְשְׁלוֹם, וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי וְיִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלֵמָא וְזוֹכֶה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְזָכִי לְעֵלְמָא דְאִתִּי וְזוֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא, כֹּל מְאִרֵי דִינִין לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיהַּ בְּהַאי עֲלֵמָא כֹּל בְּעֵלֵי דִינִים אֵינִם יְכוּלִים לְדוֹנוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְעֵלְמָא דְאִתִּי עֲאֵל בְּתַרִּיסָר תַּרְעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ וּבְעוֹלָם

בְּתַר זָפָאָה וְלִמְקַנֵּי לִיהַּ עַד כְּדֵי כִךְ צָרִיךְ לְרַדּוּף אַחַר צַדִּיק וְלַהּשְׁתַּדֵּל בְּכֹל יְכַלְתּוֹ לְקַנּוֹת אִתּוֹ חֶבֶר.

(דף קכח ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ז עמ' כח-כט)

המוזכה את החייבים לתשובה, זוכה לכל הטוב בזה ובבא

אוף הָכִי הַהוּא זָפָאָה כְּמוֹ כֵּן הַצַּדִּיק הַהוּא בְּעֵי לְמַרְדָּף בְּתַר חֵיִיבָא וְלִמְקַנֵּי לִיהַּ בְּאַגְרֵי שְׁלִים צָרִיךְ לְרַדּוּף אַחַר רִשְׁעָא לְקַנּוֹת אִתּוֹ בְּכֹסֶף מְלֵא, בְּגִין דִּיעֵבֵר מְנִיָּה הַהוּא זוּהֶמָּא כְּדֵי שִׁיעֵבִיר מִמֶּנּוּ זוּהֶמָּא הַהִיא שֶׁל עוֹנוּתוֹ, וְיִתְפַּיֵּי סְטָרָא אַחְרָא וְעִי"ז יוֹכְנַע הַסְטָרָא אַחֲרָא, וְיַעֲבִיד לְנַפְשֵׁיהּ וְיַעֲשֶׂה וְיִתְקַן אֶת נַפְשׁוֹ שֶׁל הַרְשָׁע, בְּגִין דִּיתְחַשֵּׁב עָלֶיהָ כְּאִילוּ הוּא בְּרָא לִיהַּ שְׂאֵז יֵהִי נַחֲשׁ לֹא כְּאִילוּ הוּא בְּרָאוּ, וְדָא אִיהוּ שְׂבַחָא דִּיסְתַּלְק בֵּיהּ יְקָרָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיר מְשַׁבְּחָא אַחְרָא וְזוּהוּ שְׂבַח שִׁתְעַלָּה בּוֹ כְבוֹדוֹ שֶׁל הַקְּב"ה יוֹתֵר מִשְׂבַּח אַחַר, וְאִסְתַּלְקוּתָא דָּא יְתִיר מְפֻלָּא זוּהַהֲתַעַלּוֹת הוּא יוֹתֵר מְכֹל, מְאִי טַעְמָא מַה הוּא טַעַם הַדְּבַר בְּגִין דְּאִיהוּ גְרִים לְאַכְפֵּיָא סְטָרָא אַחְרָא וְלֹאֲסַתְלַקָּא יְקָרָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפִי שֶׁהוּא גֵרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְטָרָא אַחֲרָא וְלַהּעֲלוֹת כְבוֹדוֹ שֶׁל הַקְּב"ה, לְפִי שֶׁכֵּל הַשַּׁפַּע שֶׁלֵּקַח הַסְטָרָא אַחֲרָא מִהַקְּדוּשָׁה ע"י תוֹרָתוֹ וּמִצּוֹתָיו שֶׁל זֶה הַרְשָׁע, עַתָּה שִׂמְחִזִּירוֹ בְּתוֹבָה מוֹצִיא בְּלַעַז מִפִּי וּמִחֲזִירוֹ אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְעַל דָּא כְּתִיב בְּאַהֲרֹן וְעַל זֶה כְּתוּב בְּאַהֲרֹן, וְרַבִּים הֵשִׁיב מַעֲוֹן הַרִי שְׁזֶה הִיָּה עֵיקַר מַעֲלָתוֹ, וְכָתִיב בְּרִיתִי

עָל בְּתַרְסָר תַּרְעֵי וְלִית מֵאן דִּימְחֵי בִידֵיהּ, וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים קיב ב) גְּבוּר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ דֹּר יִשְׂרָיִם יְבוֹרְךָ, הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדְקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד, זֶרַח בַּחֲשָׁף אֹר לְיִשְׂרָיִם וְגו'.

המתגאה בתורתו דוחק רגלי השכינה

בְּשַׁעֲתָא דְמָטְאן יִשְׂרָאֵל לְקְדוּשָׁה דְסִידְרָא, פְּדִין הָאֵי גְוֹנָא דְגְנִיזוּ נְפִיק, בְּגִין דְהָאֵי אִיהוּ קְדוּשָׁתָא דְקָא מְקַדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל יְתִיר עַל מְלֹאכֵי עֲלָאֵי דְאֵינוֹן חֲבָרִים בְּהַדְרִיָּהוּ, וְהָאֵי גְוֹנָא נְהִיר וְאַתְחַזִּי, בְּשַׁעֲתָא דִּישְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי קְדוּשָׁתָא דָּא, (נ"א דְהָא מְסִימִין יִשְׂרָאֵל עַד לָא יִשְׁגָּחוּן עַד דְמְסִימֵי יִשְׂרָאֵל, בְּגִין דְלָא יִשְׁגָּחוּן מְלֹאכֵי עֲלָאֵין וְיַעֲנִישׁוּ לֹון לְעֵילָא, וְלָא יִקְטָרְגוּן עַלְיָהוּ.

פְּדִין פְּרוּזָא נְפִיק וְאָמַר, עֲלָאֵין וְתַתְּאֵין אַצִּיתוּ, מֵאן אִיהוּ גַס רוּחָא בְּמַלְי דְאֹרִיָּתָא, מֵאן אִיהוּ דְכָל מְלוּי בְּגִין לְמַגְבַּה בְּמַלְי דְאֹרִיָּתָא, בְּגִין דְתַנְיִנְן, דְבַר נֶשׁ בְּעֵי לְמַהוּי שְׁפִיל בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּמַלְי דְאֹרִיָּתָא, דְהָא לִית גְּבַהוּ בְּאֹרִיָּתָא אֲלָא בְּעֲלָמָא דְאֲתֵי.

מתוק מדבש

מאיר ונראה בְּשַׁעֲתָא דִּישְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי קְדוּשָׁתָא דָּא בשעה שישראל מקדשים קדושה זו, עַד דְמְסִימֵי יִשְׂרָאֵל עד שמסיימים ישראל את הקדושה, בְּגִין דְלָא יִשְׁגָּחוּן מְלֹאכֵי עֲלָאֵין וְיַעֲנִישׁוּ לֹון לְעֵילָא כדי שלא ישגחו המלאכים העליונים עליהם ויענשו אותם למעלה, וְלָא יִקְטָרְגוּן עַלְיָהוּ ולא יקטרגו עליהם מחמת קנאתם שאומרים קדושה יותר מהם, וענין קדושה זו היא להמשיך ולהשרות את השכינה בתוך בני ישראל אפילו בהיותם בגלות.

פְּדִין אז כשמגיע הזמן להוריד השכינה שתשרה בתחתונים ע"י אמירת הקדושה דסידרא, הנה יש מונעים שהם דוחקים את רגלי השכינה, כגון בעלי הגאווה שעליהם אמרו רז"ל (נמס' סוטה 77 ה' ע"ט), כל אדם שיש בו גסות הרוח, אמר הקב"ה אין אני והוא יכולים לדור בעולם, לכן פְּרוּזָא נְפִיק וְאָמַר אז כרוז יוצא ואומר, עֲלָאֵין וְתַתְּאֵין אַצִּיתוּ עליונים ותחתונים הקשיבו, מֵאן אִיהוּ גַס רוּחָא בְּמַלְי דְאֹרִיָּתָא מי הוא גס רוח בלמוד התורה, מֵאן אִיהוּ דְכָל מְלוּי בְּגִין לְמַגְבַּה בְּמַלְי דְאֹרִיָּתָא מי הוא שכל דבריו הם כדי להתגאות בדברי תורה, בְּגִין דְתַנְיִנְן, דְבַר נֶשׁ בְּעֵי לְמַהוּי שְׁפִיל בְּהָאֵי עֲלָמָא בְּמַלְי דְאֹרִיָּתָא כי למדנו שצריך האדם בעולם הזה להיות שפל בדברי תורה, דְהָא לִית גְּבַהוּ בְּאֹרִיָּתָא אֲלָא בְּעֲלָמָא דְאֲתֵי כי אין גאות בתורה אלא בעולם הבא. (דף קכט ע"א, ובביאורינו כרך ז עמ' לט-מ)

הבא הרי הוא נכנס ב"ב שערי הרקיע ואין מי שימחה בידו, ואפשר שהם י"ב שערי היכלי הג"ע שהם זה לפניו מזה, ששם יושבים בעלי מקרא לחוד, בעלי משנה לחוד וכאלו רבים, וזה האיש יהיה לו רשות להשתעשע עם כולם, ולהכנס עד היכל הי"ג להתענג עם אותם היושבים לפני ולפנים, וְעַל דָּא כְּתִיב ועל זה האדם כתוב גְּבוּר בְּאַרְצָן יִהְיֶה זֶרְעוֹ דֹּר יִשְׂרָיִם יְבוֹרְךָ היינו שיזכה לראות בנים לבניו, הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ בעולם הזה, וְצַדְקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד לעולם הבא, זֶרַח בַּחֲשָׁף אֹר לְיִשְׂרָיִם וְגו' היינו בחשכות הדין יזרח עליו אור הרחמים שלא יוכלו בעלי הדינים לדון אותו.

(דף קכח ע"ב, ובביאורינו כרך ז עמ' ל-לא)

המתגאה בתורתו דוחק רגלי השכינה

בְּשַׁעֲתָא דְמָטְאן יִשְׂרָאֵל לְקְדוּשָׁה דְסִידְרָא בשעה שישראל מגיעים בתפלתם לקדושה שבסדר ובא לציון, פְּדִין הָאֵי גְוֹנָא דְגְנִיזוּ נְפִיק אז גוון היסוד שהיה גנוז יוצא ומאיר, ושומר את ישראל שלא יקטרגו המלאכים עליהם בשביל קדושת ובא לציון שהם אומרים יותר מהם, כדמפרש ואזיל, בְּגִין דְהָאֵי אִיהוּ קְדוּשָׁתָא דְקָא מְקַדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לפי שקדושה זו היא קדושה שמקדשים ישראל יְתִיר עַל מְלֹאכֵי עֲלָאֵי דְאֵינוֹן חֲבָרִים בְּהַדְרִיָּהוּ יותר ממלאכי מעלה שהם חברים עמהם בקדושת העמידה, ואמר כי וְהָאֵי גְוֹנָא נְהִיר וְאַתְחַזִּי וגוון היסוד

טעם אמירת קדושה דסדרא בלשון ארמי

בְּקְדוּשָׁתָא דָּא בְּעִינֵינּוּ לְאַסְתְּמָרָא וּלְאַגְנָזָא לָהּ בִּינְנָא, בְּגִין דְּנִתְקַדַּשׁ גּוֹ קְדוּשָׁה בְּרִישָׁא וּבְסוּפָא, יְתִיר מְאִינּוֹן קְדוּשָׁן דְּאַמְרֵי בְּהָדָן מְלֹאכֵי עֲלָאֵי, קְדוּשָׁה דְּאַנָּן מְקַדְּשֵׁי בְּשִׁבְחָא דְּאַנָּן מְשִׁבְחָן לְמִלְאכֵי עֲלָאֵי, וּבְגִין שְׁבָחָא דָּא שְׁבָקִין לָן לְמִיעַל גּוֹ תְּרַעֲיָי עֲלָאֵי, וְעַל דָּא אָנָּן אָמְרִין קְדוּשָׁה דָּא (דף קכט ע"ב) בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְשְׁבָקִין לָן בְּרַחֲמֵימוּ לְמִיעַל תְּרַעֲיָי דְּלַעֲלֵילָא, מְגוּ דְּאַנָּן מְשִׁבְחִין לֹון בְּסִדְוֵרָא דְּלֵהוֹן (ס"א דילן), וּבְגִין כֶּךָ אָנָּן נְטִלִין קְדוּשָׁן יְתִיר, וְעַאֲלִין תְּרַעֲיָי עֲלָאֵין.

מתוק מדבש

בשפה ברורה ונעימה, קדושה כולם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה, קדוש קדוש וגו', וזהו כעין שוחד דברים אליהם, ובגין שְׁבָחָא דָּא שְׁבָקִין לָן לְמִיעַל גּוֹ תְּרַעֲיָי עֲלָאֵי ובשביל שבח זה מניחים אותנו ליכנס בתוך שערים העליונים של היכלי עולם הבריאה שעולים בהם בברכת יוצר, וְעַל דָּא אָנָּן אָמְרִין קְדוּשָׁה דָּא (דף קכט ע"ב) בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ ועל כן אנו אומרים שבח זה בלשון הקדש, שהוא הלשון שהמלאכים משתמשים בו, ולא אומרים אחריו את התרגום כמו בקדושת ובא לציון, לכן וְשְׁבָקִין לָן בְּרַחֲמֵימוּ לְמִיעַל תְּרַעֲיָי דְּלַעֲלֵילָא מניחים אותנו באהבה ליכנס בברכת יוצר תוך השערים העליונים ולעלות בהיכלות זה אחר זה, מְגוּ דְּאַנָּן מְשִׁבְחִין לֹון בְּסִדְוֵרָא דְּלֵהוֹן מתוך שאנו משבחים אותם בסדר שלהם, וּבְגִין כֶּךָ אָנָּן נְטִלִין קְדוּשָׁן יְתִיר ובשביל זה אנו נוטלים ומקבלים קדושה יתירה, וְעַאֲלִין תְּרַעֲיָי עֲלָאֵין ונכנסים בשערים העליונים של היכלי עולם הבריאה.

(דף קכט ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ז עמ' מ-מב)

טעם אמירת קדושה דסדרא בלשון ארמי

בְּקְדוּשָׁתָא דָּא בקדושה זו של ובא לציון, בְּעִינֵינּוּ לְאַסְתְּמָרָא וּלְאַגְנָזָא לָהּ בִּינְנָא צְרִיכִים אֲנוּ לְהַשְׁמֵר וּלְהַסְתִּיר אֹתָהּ בִּינְיָנוּ, ר"ל בִּשְׁבִיל הַקְדוּשָׁה הָעֲלִינָה הַיּוֹרֶדֶת מִלְּמַעַל אֲנוּ צְרִיכִים לְהַסְתִּירָהּ וּלְהַלְבִּישָׁהּ בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם שְׂאִין הַמְּלֹאכִים נּוֹקְדִים לוֹ לְפִי שֶׁהוּא לִשׁוֹן אַרְמִי, וְעִי"ז לֹא יִתְקַנְאוּ בָנוּ, וְלִכֵּן מִיַּד אַחַר לִשׁוֹן הַקְדוּשׁ אֹמְרִים אֶת הַתְּרַגּוּם, בְּגִין דְּנִתְקַדַּשׁ גּוֹ קְדוּשָׁה בְּרִישָׁא וּבְסוּפָא כְּדֵי שְׁנִתְקַדַּשׁ בְּקְדוּשָׁה בְּתַחֲלִילָה בְּקְדוּשַׁת יוֹצֵר, וּבְסוּף בְּקְדוּשַׁת וּבֹא לְצִיּוֹן, יְתִיר מְאִינּוֹן קְדוּשָׁן דְּאַמְרֵי בְּהָדָן מְלֹאכֵי עֲלָאֵי יוֹתֵר מִהַקְדוּשָׁה שְׁמֵלֹאכֵי מַעַלָּה אֹמְרִים עִמָּנוּ, שֶׁהִיא קְדוּשַׁת הַעֲמִידָה, שְׂאִז יִשְׂרָאֵל מְקַדְּמִים לוֹמֵר קְדוּשָׁה וּמְלֹאכֵי מַעַלָּה מְקַדְּשִׁים עִמָּהֶם, וּמְפַרֵּשׁ הַטַּעַם וְאוֹמֵר כִּי קְדוּשָׁה דְּאַנָּן מְקַדְּשֵׁי בְּשִׁבְחָא דְּאַנָּן מְשִׁבְחָן לְמִלְאכֵי עֲלָאֵי הַקְדוּשָׁה שְׂאֲנוּ מְקַדְּשִׁים בְּיוֹצֵר הִיא הַשְּׁבַח שְׂאֲנוּ מְשִׁבְחִים לְמִלְאכֵי מַעַלָּה, שֶׁהֵם אֹמְרִים הַקְדוּשָׁה

שבח דא שירתא

קיימו וקבלו היהודים

מודעת זאת בכל הארץ מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר, קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאד מאד וכו' וזה דרכן ומנהגם בכל שנה ושנה.

(בן איש חי בהקדמה לספרו בניהו)

פרשת תרומה תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
הזמנות:

משלוחים חינם
עד הבית
לכל הקני ראיין